

NOTULEN

van de buitengewone vergadering van de raad van de gemeente Rozendaal d.d. 31 januari 2018

Aanwezig

Raadsleden: dhr W.F. van den Akker, mw C.H. ter Brugge, dhr G.H.W. Diepenbroek, dhr G.H. van Gorkum, dhr W.Ph. Jansen, mw C.P.M. van der Pas, dhr G.J. Willemse, dhr R.H. Zending

Voorzitter: mw E.J.G. Hupkes

Burgemeester: dhr J.H. Klein Molekamp

Wethouders: mw M.S. Albricht-Brinkman en, dhr A. Logemann

Griffier: dhr K. M. Schaap

Verslag: Buro Service Overasselt, mw G. Pouderoijen

Overige aanwezigen

1. Openingen door waarnemend voorzitter van de raad, mevrouw E.J.G. Hupkes

De **voorzitter** : Hartelijk welkom op deze buitengewone vergadering van de raad van Rozendaal. Mijn naam is Loes Hupkes, vice-voorzitter van de raad, en naast mij zit Klaas Schaap, griffier van de raad. Donderdag 31 januari 2019 is een bijzondere dag, want Rozendaal moet vandaag afscheid nemen van de burgemeester, de heer Jan Hendrik Klein Molekamp. In de laatste vergadering die hij voorzat, afgelopen dinsdag, liet hij zich ontvallen dat hij slecht tegen gezag kan. Ik denk dat het gezag dat de raad de afgelopen tien jaar heeft uitgeoefend in het niet viel in vergelijking met de wet, baas boven baas ten aanzien van gezag. De wet zegt dat afscheid genomen moet worden bij het bereiken van de leeftijd van 70 jaar. Zelfs Jan Hendrik Klein Molekamp ontkomt daar niet aan. De Rozendalers vinden het jammer dat afscheid genomen moet worden. Wij zullen hem missen als burgemeester en we zullen zijn humor en zijn mooie toespraken missen. Wat wij niet gaan missen blijft voor u een vraag en voor ons een weet.

Hartelijk welkom aan de commissaris van de Koning van de provincie Gelderland, de heer Clemens Cornielje, en aan de commissaris van de Koning van de provincie Utrecht, de heer Willibrord van Beek. Beide heren hebben afgelopen week hun eigen afscheidsreceptie gehad. Als derde commissaris van de Koning is aanwezig de heer Arno Brok van de provincie Friesland. Voor zover ik weet heeft hij geen afscheid genomen. Natuurlijk ook van harte welkom aan de leden van de gemeenteraad, de sprekers en alle vrienden en bekenden van onze burgemeester.

2. Toespraak namens de burgemeesterskring door de heer Geert van Rumund, burgemeester van Wageningen

Dhr **Van Rumund**: Burgemeester, Jan Hendrik, ik heb me verheugd op deze toespraak. Het is voor mij een mooi moment. Ten eerst, als voorzitter van de burgemeesterskring, 15 à 16 burgemeesters onder mijn hoede hebbend, zie ik dat er veel kringgenoten aanwezig zijn. Dat laat zien dat je een gewaardeerd lid van de kring bent geweest. Ten tweede wil ik een einde maken aan 230 jaar oud slui-merend en soms weer de kop op stekend conflict tussen Rozendaal en Wageningen. U weet het allemaal: de verduvelde en ingewikkelde pompenkwestie.

De Torck-rentmeester te Rozendaal, Bernard Kerkhoff, ontdekte begin 1797 dat in de keuken van de woning van overste W.C. Westerlo een pomp vervangen was. Kerkhoff was ervan op de hoogte dat in 1795, met zijn medeweten, een pomp was vervangen. Maar hij dacht per abuis dat de pomp in 1796 opnieuw was vervangen en wilde daarom Van Wijck 'met een onäengenaeme proceduire [...] bespringen, waarvoor [...] geen regt nog reden te vinden is' (aldus de advocaat van Van Wijck). Kerkhoff hield de Wageningse rentmeester van Torck, Jacob van Wijck, verantwoordelijk. De vervanging had zijn goedkeuring moeten krijgen.

Hieruit blijkt een tot nu toe waarschijnlijk onbekende hiërarchie tussen de rentmeesters van de familie Torck. Die in Rozendaal stond boven die in Wageningen. Niet geheel onlogisch, want in 1797 woonde de Torcks op het kasteel en niet in Wageningen. Ik sprak gisteren toevallig Jorien Jas, conservator van Kasteel Rosendaal, en voor haar was deze rangorde ook nieuw.

Kerkhoff voelde zich buitenspel gezet. Ik vermoed dat hij in zijn eer was aangetast. Hij stelde Van Wijck verantwoordelijk, maar deed dat, ietwat onhandig, via de rechtbank. Van Wijck schreef hem een oprecht verbaasde en boze brief dat dit niet de manier was waarop dat had moeten gebeuren. Kerkhoff had zich namelijk vergist: de pomp was inderdaad in 1795 vervangen, maar daarna niet weer.

De pomp in het huis verving de oude pomp, die ten tijde van de vorige bewoner, mevrouw Cras, al 'seer defect' was. Kerkhoff was bang dat de verwijten van Van Wijck ertoe konden leiden dat hij 'het vertrouwen van zijnen principaal' (Torck) kon verliezen en ging dus door met het proces.

Het dossier bevat o.a. meerdere getuigenverklaringen, alsmede de 'aanspraak' door Kerkhoff, het antwoord van Van Wijck, en vervolgens de repliek en dupliek; met elkaar vele pagina's.

- de eis door Kerkhoff telt 50 punten
- het antwoord van Van Wijck telt 80 punten
- de repliek door Kerkhoff telt 319 punten
- de dupliek door Van Wijck telt 271 punten

Op 7 februari 1798 lieten Kerkhoff en Van Wijck aan de richter weten dat zij 'hun lieder zaak voor dit college *litis pendent*, in der minne geassocieerd was'.

In de jaren die erop volgden kwam de pompenkwestie toch steeds weer terug. Ik wil de zaak nu oplossen en alleen nog naar voren kijken, zoals Jan Hendrik in Rozendaal deed met de school. Daarom bied ik jou deze pomp aan om het geschil te beslechten en deze kwestie voor eens en altijd uit de wereld te helpen.

Lubbert Adolf Torck leefde van 1687 tot 1758 en is een belangrijke bestuurder geweest voor zowel Rozendaal als Wageningen. In Wageningen wordt hij nog elke dag geëerd, doordat een van de chocolaterieën in Wageningen bonbons van Torck maakt met de smaak van de 17de eeuw. Er zijn mensen die het lekker vinden.

Rozendaal en Wageningen hebben veel gemeen. Ik heb nog meer laten uitzoeken, maar dat laat ik achterwege in verband met de tijd. Ik wil nog wel zeggen dat de familie Torck een grafkelder had in de Grote Kerk van Wageningen, die helaas bij een restauratie (ik meen die in de jaren veertig) is volgestort. Commentaar van de restauratiearchitect: hij was toch leeg. Vreemde reden.

Ik wil verder namens de burgemeesterskring grote waardering uitspreken voor de jaren van grote betrokkenheid. In al die jaren heb ik waargenomen dat je een trouwe bezoeker was van de kring. Jan Hendrik was er altijd, tenzij hij op vakantie was. Wij konden tot in de haarvaten meevoelen met de gemeente Rozendaal. De dossiers zijn te overzien en de terugkoppeling was altijd transparant. Waarschijnlijk hebt u daar de resultaten van gezien, want u zei dat het altijd een aangename aangelegenheid was als de raad vergaderde en van alle wijsheid van de burgemeester kon meegenieten. U kent nu de achtergrond daarvan.

De burgemeesterskring is wat mij betreft een fijne plek geweest om elkaar te ontmoeten. Namens de burgemeesterskring wil ik grote waarderende woorden uitspreken voor jouw collegialiteit en betrokkenheid. Voor veiligheid en voor de economische agenda van dit gebied heb je je nek uitgestoken. Het belang van verbinding en samenwerking en het belang van het unieke gebied waarin we leven heb je onderstreept.

De burgemeesterskring heeft de goede gewoonte om een glaswerk aan te bieden. Het is een flauwe woordgrap, maar ik zeg het toch: 'Ik heb van Rozendaal naar Rozenschaal gedacht.' Dat geeft een idee van wat er in dit pakket zit.

Dhr Van Rumund overhandigt zijn cadeau.

3. Toespraak door de heer C.J. van Eert, burgemeester van Rheden

Dhr **Van Eert**: Geachte aanwezigen, beste Jan Hendrik,

De Franse dichter Edmont Haraucourt schreef eind 19^e eeuw een gedicht dat begon met de zin 'Partir c'est mourir un peu'. In de letterlijke vertaling betekent dit 'Weggaan is een beetje sterven'. Wij gebruiken het echter vaker als we willen aanduiden dat afscheid nemen ons moeilijk valt. De dichter gaat verder en laat ons weten dat het wat hem betreft nadrukkelijk slaat op de vertrekkende persoon. Ik vind het interessant te bezien of het ook inzicht geeft in de gemoedstoestand van de achterblijvers.

Eén ding is daarbij volstrekt helder. Jij, Jan Hendrik, hebt bij ons allen een onuitwisbare indruk gemaakt in je rol als burgemeester hier in Rozendaal. Een rol die jij omgekeerd evenredig aan de omvang van het inwoneraantal van jouw gemeente hebt ingevuld. Hiermee krijgt het begrip grootte - klasse direct een andere betekenis. Je weet dat onder burgemeesters de heilige grens van 100.000 inwoners altijd een dingetje is. Immers vanaf dat moment wordt je gereden. Als er echter één collega is, die regelmatig met de dienstauto wordt thuisgebracht, ben jij dat wel.

Een bedrijfseconoom als dorpsburgemeester, met brede ervaring in en voor het bedrijfsleven. En dan ook nog in de zuidelijke Randstad. Alsmede gepokt en gemazeld in de landelijke politiek. Het heeft mij dan ook het meest verbaasd dat jij, met dit profiel, zolang over je basisschool hebt gedaan.

Ik herinner me, bijna 10 jaar geleden, jouw komst vanuit Den Haag naar Oost Nederland nog heel goed. Als secretaris van de Stadsregio mocht ik je als nieuw lid in de Stadsregioraad verwelkomen. En met jou haalden we in onze regio ook een stukje Haagse politiek binnen. Voor het eerst sinds de oprichting van ons regionaal samenwerkingsverband kregen we dwingende, schriftelijke vragen. En werd herhaaldelijk 'bij interruptie' het hier zo gekoesterde, respectvolle overleg, grondig verstoord. Ik weet dat er vele mensen zeer verschillende meningen hadden over onze toenmalige voorzitter, maar ik verdenk jou ervan een stevige katalysator te zijn geweest in het acteren van Jaap Modder. Menige keer speelden jullie je dispuut via de secretaris uit. Maar ik heb er veel van geleerd. Zeker van jou. Objectief gezien was je één van de weinigen die hem verbaal de baas kon. Klein detail: Jaap en jij zijn beiden geboren op 10 januari. Wellicht is het feit dat jij net een jaartje ouder bent in je voordeel geweest.

Genoeg over het verleden. Inmiddels zijn we bureu en voor ons geldt zeker de uitdrukking ... beter een goede buur ... dan een verre vriend.

Niet alleen in de samenwerking tussen onze gemeenten in brede zin, maar ook in de wijze waarop we bestuurlijk elkaar snel vinden. Meer dan gemiddeld doen we zaken samen en het is nogal eens voorgekomen dat wethouders en burgemeesters van Rozendaal en Rheden gezamenlijk optreden. En nooit is dat ongemakkelijk of onplezierig. We geven elkaar de ruimte en respecteren elkaars rol. En dat is in ons ambt nog weleens anders kan ik u zeggen.

Rozendaal en Rheden zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Hoewel de Ringallee feitelijk een harde gemeentegrens is, wordt die door niemand als zodanig ervaren. Zeker niet door jou. Zo komt het regelmatig voor dat je boodschappen doet in Velp en evenzo regelmatig daar wordt aangesproken als 'burgemeester'.

We delen samen ook een politieteam. En ondanks dat er in Rozendaal nooit iets gebeurt op het vlak van openbare orde en veiligheid dat jij zelf niet kunt oplossen, sta je Loes en mij krachtig terzijde wanneer we als gezag onze eigen regionale politie aansturen. En ook richting het OM blaas jij in onze driehoek stevig je partij mee. Niet op basis van je lokale ervaringen, maar gewoon omdat je weet wat er moet gebeuren.

Persoonlijk heb ik ervaren dat je me alle vertrouwen gaf in het aanpakken van zaken die toch grensoverschrijdend [let wel gemeentegrensoverschrijdend] waren. Ik informeerde je van tijd tot tijd maar wist me altijd gesteund door je in mijn beslissingen.

Op de schaal van de Veiligheidsregio was jouw bijdrage ook substantieel. Als geen ander weet jij dat 1/15e van de besluitvormende macht bij jou ligt. Dat is evenveel als die 1/15^e van Arnhem. En mocht de stad dat per ongeluk even niet paraat hebben, ben jij de eerste om ze daar op te wijzen. Ook als de regionale samenwerking rondom Arnhem even in een impasse dreigt te geraken, gelukkig gebeurt dat niet zo vaak, ben jij de eerste daarin partijen op te zoeken en je rol als verbinder in te nemen.

Zonder al je andere inzet voor Rozendaal tekort te doen, zullen ze je hier zeker herinneren als men aan het 200-jarig bestaan van Rozendaal terug denkt. Jij hebt er immers voor gezorgd dat deze gemeente ook verder gaat als zelfstandige bestuurlijke eenheid. Je deed dat zeer bedoeld, volkomen bewust en expliciet.

Daarmee kom je in de geschiedenisboekjes op gelijke hoogte met Norbert Schmeltzer, die namelijk in de naar hem genoemde nacht van 13 op 14 oktober 1966, volledig onbedoeld, onbewust en impliciet, het voornemen van het kabinet Cals om Rozendaal haar zelfstandigheid te ontnemen deed stoppen. Welk een Heerlijkheid voor jou om Rozendaal een eigenstandige toekomst te blijven bieden.

Beste Jan Hendrik, ik ga je missen. De vele contactmomenten, formeel en informeel, tussen ons heb ik als bijzonder plezierig ervaren. Je kritische blik, je collegiale opstelling en je grote kennis en ervaring, maakten je tot een fijne collega.

Je blijft wonen in Rozendaal, maar gaat je opvolger niet voor de voeten lopen. Ben benieuwd of dat op de schaal van Rozendaal überhaupt kan. Maar ik weet zeker dat dit jou gaat lukken. Ik wens je alle goeds in goede gezondheid toe en inderdaad 'Partir c'est mourir un peu' .... Merci.

4. Toespraak namens de raad door nestor van de raad, de heer G.J. Willemse

Dhr **Willemse**: Burgemeester Klein Molekamp, Dames en heren aanwezigen, Mijn naam is G.J. Willemse, raadslid namens R74. Aan mij de eer om namens de Rozendaalse gemeenteraad enkele woorden tot u te mogen richten. Er zijn al lovende woorden gesproken door mijn voorganger; het is nu tijd om de andere kant van de heer Klein Molekamp te belichten.

De dag is gekomen dat de heer Klein Molekamp, burgemeester te Rozendaal, afscheid neemt van zijn gemeenteraad als voorzitter. De Nederlandse wet is onverbiddelijk; een burgervader verlaat zijn ambt wanneer hij of zij de respectabele leeftijd van 70 jaar bereikt. Indien u een "mayor" zou zijn in de VS zijn de regels er een stuk flexibeler, beter wellicht? De burgemeester met de langste ambtsperiode in een Amerikaanse gemeente is Mayor Hilmar Guenter Moore in het pittoreske Richmond, TX. 'He was the man in charge' van 1949 tot 2012, ofwel gedurende 63 jaar! Hij deed het dan wel part time want hij was tevens een cattle rancher. Het is wellicht beter om mensen tegen zichzelf in beschermen te nemen en ook de lokale burgerij. Nederland heeft het nog niet zo slecht geregeld.

U heeft zich sinds 2009 naar al uw vermogen en kunde ingezet voor de inwoners van de kleinste gemeente van het vasteland. Een gang vanuit een van de hoogste posten in onze democratie, zijnde Tweede Kamer lid, naar een plek die door collega's destijds wellicht niet als de meest aantrekkelijke aanstelling door de Koning werd gezien, mogelijk ook niet door de aanwezige collega burgervaders. Echter, afgelopen najaar is wel gebleken dat vele dames en heren heel graag uw rol in onze raad wilden overnemen: meer dan 40 personen hebben gesolliciteerd! Ik weet zeker dat u voor een groot deel aan die populariteit van het ambt heeft bijgedragen. Uw optredens in de media waren altijd positief, opgewekt, met humor en met een heldere boodschap. Het leven op Rozendaal is goed, wij hebben onze zaakjes hier prima voor elkaar: groter worden als gemeente is geen gegarandeerd recept voor 'beter'.

Het FD van afgelopen 3 december had een lovend artikel over onze gemeente met u in de hoofdrol. Dit FD artikel zou het meest gelezen en gedeeld geweest zijn op die dag.

U trad aan in de tijd dat Cees van den Hurk en Jan Maarten van der Torren nog de coalitiepartijen aanvuurden. Het was vermoedelijk voor u een warm bad; de sfeer was goed, geen echt heikele onderwerpen. Iets meer politiek mocht eigenlijk wel.

Nu, u werd op uw wenken bediend. De bouw van onze nieuwe Dorpsschool zorgde voor verdeeldheid in het dorp. U moest het hoofd bieden aan af en toe vileine discussies in de raad. De BGR onder leiding van wijlen Alex Koning (met wie u overigens een prima verstandhouding had) koos een andere koers en de traditionele verhoudingen en zetelverdeling kantelden. U zag het als uw taak om toch vooral te zoeken naar verbinding maar tegelijkertijd ook het proces zo te begeleiden dat er uiteindelijk een nieuwe school kwam voor onze jeugd, en dan bij voorkeur binnen de gemeentegrenzen. Ik denk dat u het zag als een persoonlijk falen indien er 5-4 werd gestemd, een 9-0 stemming op een raadsbesluit was het doel. Met meesterlijke en af en toe wonderlijke formuleringen poogde u de opmerkingen vanuit de raad zo te vormen en te smeden dat ze toch pasten binnen de intentie van het besluit en dat het betogende raadslid of fractie niet anders kon dan instemmen.... Vaak ging dit gepaard met

het verzoek aan de wethouder in de trant van: "... aldus besloten met meeneming van de gemaakte opmerkingen in de uitvoering." Dat leidde nog wel eens tot enigszins verwarde of vragende gezichten. U bent wel eens beticht van het bedrijven van politiek, dat heeft u altijd ontkend, uiteraard.

Ik memoreer toch even de bijzondere raadsvergadering van 2 oktober 2012. Een speciale sessie aangaande de locatiekeuze voor de nieuwe Dorpsschool. B&W heeft een raadsbesluit voorgelegd waarbij het criterium cultuurhistorische waarden is toegevoegd en daarmee zou de 3de locatie aan de Leermolens Enk afvallen.

De notulist schreef tijdens deze rumoerige vergadering ondermeer het volgende:

"Dhr Van der Plas heeft met enige verbazing en teleurstelling als PAK kennisgenomen van het voorliggend collegevoorstel. ... Het tovert als blokkerend criterium de cultuurhistorische waarden uit de hoge hoed en wil daarmee de Leermolens Enk en De Steenhoek als locaties af laten vallen."

Dhr Van den Hurk hoort de voorzitter zeggen, dat het college volgend en de raad leidend is. De raad heeft besloten dat een drietal locaties moet worden onderzocht. Blijkbaar hoort het college via wethouder Hoving, dat de locatie Leermolens Enk van BGR niet meer hoeft en besluit vervolgens deze locatie te schrappen met het argument, dat vergeten was naar de cultuurhistorische waarden te kijken. Wat het college gedaan heeft is niet transparant. In een openbare raadsvergadering zijn besluiten genomen, die het college zomaar meent weg te kunnen poetsen.

Dhr Logemann hoort de voorzitter spreken over een standpunt van de BGR over Leermolens Enk, dat PAK volledig onbekend is. De voorzitter heeft inderdaad een uitgebreid referaat gehouden. Hij sluit aan bij de kanttekeningen van dhr Van den Hurk bij hoe het college heeft gehandeld. Vraag is wie verantwoordelijk is voor het proces: wat is de rol van de voorzitter? Als de voorzitter spreekt, doet hij dit dan als raadsvoorzitter of als portefeuillehouder en wie corrigeert hem daarin? Volgens het PAK haalt de voorzitter enkele rollen door elkaar.

En zo ging het nog even door. De voorzitter hield vervolgens een betoog dat meer dan 1 A4tje in de notulen betrof, alvorens te schorsen.

Afijn, een veelbesproken bijeenkomst. Toch denk ik dat de bewoners rond de paardenwei op de Leermolens Enk heel blij waren met de uitkomst van die raadsvergadering. Soms moet je iets....

We hebben zeker ook gelachen de afgelopen periode. Uw humor tijdens de vergaderingen hield het luchtig, uw toespraken waren spitsvondig en met regelmaat hilarisch. Uw kennis van techniek eveneens; onbevestigde berichten melden dat u nog gewoon een Nokia gebruikt. De vergadermicrofoon aan- en uitzetten tijdens de raad is geen 2de natuur geworden. En dan uw worsteling met het omdoen en dragen van de ambtsketen. Was dat wellicht een uiting van uw persoonlijke worsteling met uw rol? Uw laatste huzarenstukje betreft ons voortbestaan als zelfstandige gemeente; ook u wilde verzekeren dat er een door de kroon benoemde burgemeester zou komen na uw pensionering. U onderkende alle signalen en wist dat actie geboden was. U nam het initiatief en op onnavolgbare wijze drukte u op alle relevante knoppen en trok aan alle politieke touwtjes waarvan u wist (dankzij uw jarenlange ervaring) dat ze zouden leiden de gewenste reactie en uitkomst. Deze raad kon niet anders dan u de ruimte geven om als ware kasteelridder uw vesting van het beleg te laten bevrijden. Het resultaat is dat Ester Weststeijn komende maand wordt beëdigd.

Beste Jan Hendrik, morgen staat er een golfreis op het programma. Daarna voorzien wij nog vele mooie trips naar de Canarische (w)eilanden en een uitbreiding van de wijn- en kunstcollectie. Je hebt het meer dan verdiend.

Namens de voltallige raad hartelijk dank voor je inzet, humor en gedrevenheid deze laatste 10 jaar. Wij gunnen je een lang en gezond pensioen in jouw eigen Rozendaal.

5. Toespraak namens het college door loco-burgemeester mevrouw M.S. Albricht-Brinkman

Mw **Albricht**: Geachte burgemeester, beste Jan Hendrik,

Wat een eer om je hier, tijdens deze buitengewone raadsvergadering toe te mogen spreken.

Ik leerde je kennen bij mijn benoeming tot raadslid in 2010, jij was toen ongeveer een jaar burgemeester, namelijk sinds 5 maart 2009. Ik kon toen niet bevroeden dat ik je hier nu als collega en locoburgemeester zou toespreken.

Je hebt een mooie carrière bij de Kamer van Koophandel en in de Tweede Kamer achter de rug. En dan is burgemeester van Rozendaal een leuke laatste stap. Van te voren was je er duidelijk over dat

je in Rozendaal wilde blijven wonen en je kocht dan ook direct een huis. Letterlijk zei je tijdens jouw toespraak bij de installatie dat je deze post niet zag als opstap naar een grotere gemeente maar als investering om een goed Rozendaler te worden voor vele jaren. Dat is volgens mij goed gelukt!

Na de politiek van de Tweede Kamer was dit best even wennen. Bij jouw aantreden trof je de Rozendaalse politiek in een rustige sfeer, weinig debat, alles ging zijn gangetje en het was erg gemoedelijk. Je riep dus op tot meer debat. Op dat moment kwam ik ook in de raad, met als idee; dit is meer besturen dan politiek. Maar dat veranderde snel. Voor Rozendaalse begrippen ontstonden er grote politieke verschillen. Eindelijk had je het debat waar je om had gevraagd. Je trok vaak de parallel met de Tweede Kamer, en dan voornamelijk hoe het er in Den Haag aan toe ging. Maar, zoals voor alles, geldt hier de Rozendaalse maat. Ook politieke aangelegenheden hebben hier een beperkte omvang. En dus kwam je elke keer zeer tevreden terug van de burgemeesterskring; vergeleken met andere gemeenten was het in Rozendaal zo erg nog niet!

Er is in de afgelopen jaren veel bereikt: een prachtige nieuwbouwwijk De Del is tot stand gekomen, ondanks aardig wat weerstand bij de raad. De nieuwe toekomstbestendige school is reeds in gebruik genomen, ondanks veel weerstand in de buurt en we hebben onze zelfstandigheid behouden, ondanks veel weerstand bij de Provincie! Onder jouw leiding is er veel aandacht geweest voor het 200 jarig bestaan van Rozendaal. Dit hebben we gevierd met een mooi boek, een buitendag, een concert op het voorterrein van het kasteel en zelfs onlangs nog een gala. Kortom, voor elke Rozendaler was er een manier om het 200 jarig bestaan van onze gemeente te vieren. En dat vond jij belangrijk. Want als burgemeester stelde je vaak de vraag wat de inwoners van Rozendaal ergens van vonden. Het was dan ook jouw initiatief om in ons gemeenteblad In de Roos een voorwoord direct gericht aan de Rozendalers te schrijven. Deze communicatie met de inwoners wordt zeer op prijs gesteld en is ook door de wethouders omarmd, zodat we nu bij toerbeurt een voorwoord schrijven. Zelf heb je bij het aantreden de introductie binnen de gemeente als heel positief ervaren en dus heb je de introductie die inwoners tot dan toe kregen verder uitgebreid tot een avondvullend programma. Dit heb je vervolgens omgedoopt tot de inburgeringsavond.

Deze betrokkenheid met de inwoners was natuurlijk van een totaal andere orde dan wat je kende in de Tweede Kamer in Den Haag. Maar daar heb je wel veel bestuurlijke en politieke ervaringen opgedaan en een netwerk opgebouwd waar we als kleine zelfstandige gemeente veel profijt van hebben gehad. We hebben vaak gehoord hoe groot de tegenstelling met Den Haag was en Jan Hendrik maakte zelf nog wel graag de vergelijking dat hij in Den Haag in de Champions League speelde en hier in de eerste klasse van de KNVB dus niet veel te vrezen had.

Bij jouw aantreden heb je een aantal punten duidelijk verwoord in jouw speech. Je waarschuwde toen al dat je geen gezichten kon onthouden, zonder onderscheid van rang en stand. Ik vrees dat het er in de loop der jaren niet veel beter op is geworden. Tijdens menig collegevergadering worden wel weer voorbeelden hiervan aangehaald...

Ook gaf je toen aan dat Rozendaal voor veel vrienden alleen het kasteel en de bedriegertjes was en benadrukte je toen al het fijne leefklimaat van deze gemeente. Inmiddels weten vast al jouw vrienden dat Rozendaal zo veel meer is dan alleen het kasteel en de bedriegertjes. Maar het fijne leefklimaat, daar is niets aan veranderd. Dat heeft Rozendaal nog steeds en dat draag jij ook met verve uit, naar wie het maar wil horen!

Je realiseerde je ook dat je burgemeester werd van een kleine gemeente met een klein ambtelijk apparaat. In het profiel stond, net zoals nu, dat je als burgemeester je eigen toespraken schrijft. Dat nam je wel heel erg letterlijk. Je bent portefeuillehouder automatisering maar ik ken niemand die zo weinig met computers heeft als jij. Je schrijft je toespraken met de hand en vraagt de secretaresse om het vervolgens uit te typen!

Een laatste punt dat je hebt benoemd is dat men in een gemeente die tot de mooiste van het land wordt gerekend en ook in Europa een gouden kwalificatie heeft ontvangen, je niet te veel moet willen veranderen. Kennelijk had je echt een vooruitziende blik, dat bleek een paar jaar later toen we een school wilden bouwen. Aanvankelijk was er een grote groep mensen die vond dat er niets mocht veranderen en de school niet op die plek mocht komen!

Dames en heren,

We nemen vandaag afscheid van een markante burgemeester. Een burgemeester met een charismatische uitstraling waardoor veel mensen hem ook echt aanspreken met 'Burgemeester'. Maar ook een burgemeester die genoot van zijn rol als burgervader en deze met verve heeft vervuld. Hij wordt breed

gewaardeerd in het dorp waar jong en oud hem kent. Jong, doordat de burgervader elk jaar weer voorleest bij de kleintjes op de basisschool en de peuterspeelzaal. De ouders van deze kleintjes verwelkomen hem bij de schutters sociëteit en buurtborrels en luisteren naar zijn toespraken tijdens de nieuwjaarsreceptie en op 4 mei. Weer een oudere generatie kon het erg waarderen wanneer Burgemeester Klein Molekamp langs kwam voor hun 50 of 60-jarig huwelijk. Deze burgervaders initiatieven maakten Jan Hendrik een geliefd burgemeester bij jong en oud.

En niet alleen bij onze inwoners. In de regio heeft de inzet van onze burgemeester absoluut bijgedragen aan de hoge gunfactor van onze gemeente en de constatering dat Rozendaal, ondanks de beperkte omvang, wordt gezien als een volwaardige gemeente. Samenwerking met omliggende gemeenten had Jan Hendrik dan ook hoog in het vaandel staan.

De gunfactor werd misschien wel versterkt door de toespraken met de nodige humor van onze burgervader. Je bent eerlijk gezegd de enige persoon die ik ken waarbij gestuntel tijdens een speech charmant is. Hoewel je de tekst altijd uitgeschreven voor je hebt liggen, komt er meestal ergens wel een onverwachte en vaak onbedachte tussenzin waardoor je de lachers op je hand hebt. Of er gebeurt weer iets onvoorzien of zelfs onhandigs! Zo was er begin deze maand de opening van de nieuwe Dorpsschool. Alles nieuw, mooi in de verf, strakke vloerbedekking, u kunt zich er alles bij voorstellen. Maar die vloerbedekking heeft de eerste test al moeten doorstaan. In plaats van het podium via de trap te verlaten koos onze burgemeester voor de andere kant en leunde op een wankel kastje, dat had je beter niet kunnen doen. Het kastje hield dat niet en de net gekregen fles rode wijn belandde op de nieuwe vloerbedekking, kapot....

Jan Hendrik, met jouw pensionering vertrekt er niet alleen een bijzondere burgemeester maar ook een prettige collega. Onze collegevergaderingen startten steevast met de vraag: "hoe gaat het met je, of hoe was de vakantie?", waarna de Rozendaalse beslommeringen pas werden besproken. De vergaderingen werden gekenmerkt door een zeer goede, ontspannen sfeer met veel wederzijds vertrouwen. Soms was je wel erg veel bezig met de portefeuille van een ander, daar excuseerde je je dan voor, maar zou dat de volgende vergadering weer net zo hard doen! Maar eerlijk is eerlijk; jouw bemoeienissen en bestuurlijke inzichten leidden doorgaans wel tot betere stukken! Ook al had je echt niet altijd alle stukken gelezen.... Tijdens jouw vakanties waren de vergaderingen in de regel een stuk korter, maar via de notulen was je dan goed op de hoogte van wat er was besproken. Eén keer op 13 november jongstleden hebben wij de notulen een klein beetje aangepast... Een besproken onderwerp is niet eens aan bod gekomen in de notulen en dat komt omdat wij graag een kleine verrassing voor jou in petto wilden houden. Daar kom ik later nog op terug.

Ik heb navraag gedaan bij huidige en oud collegeleden. Daar komt eigenlijk een heel duidelijk beeld naar voren. Het eerste woord dat een ieder zegt is: chaotisch. Ook raadsleden zullen zich hier denk ik in herkennen. Het is altijd de vraag of je de juiste stukken voor je hebt, je speeches verlopen soms chaotisch en er doet een mooi verhaal over jou de ronde. Situering: de Regioreis. Ik heb vernomen dat jij je plotsklaps op het perron van een station in Duitsland afvroeg of je wel je huisdeursleutels bij je had, alsof je die daar nodig hebt. Kordaat als je bent heb je op het perron de koffer opengemaakt en begon je, onder toezien oog van het voltallige reisgezelschap van wethouders en burgemeesters, te wroeten in je bagage. Om even daarna toch tot de conclusie te komen dat je huisdeursleutel gewoon in je colbertjasje zat dat je op dat moment aan had. Hilariteit alom! Gelukkig kan je er met enige zelfspot hartelijk om lachen en vertel je dergelijke verhalen in geuren en kleuren.

Een andere eigenschap die werd genoemd is jouw mentaliteit als sportman. Ook al sta je misschien niet bekend om jouw fysieke kwaliteiten als sportman, de mentaliteit van een sportman heb je zeker. Jij wilt altijd winnen of gelijk hebben, zeker als iemand je ook maar een beetje uitdaagt! Dat uit zich tijdens het bridgen, maar ook zo begreep ik, tijdens een personeelsuitje waarbij je strobalen moest verdedigen. We hebben als gemeente zeker van deze instelling kunnen profiteren bij de gesprekken met de provincie over onze zelfstandigheid. En zoals het een sportman betaamd, hoor je nog graag hoe je de overwinning hebt binnengehaald!

Jan Hendrik, namens de gemeente Rozendaal heb ik de eer om jou heel erg te bedanken voor jouw inzet voor deze mooie gemeente in de afgelopen 10 jaar. Je bent een zeer gewaardeerd burgervader en de gemeente heeft tijdens jouw burgemeesterschap veel bereikt. Graag bied ik jou namens de gemeente Rozendaal een bijdrage aan voor de sculptuur 'Slingeren' van Jits Bakker. Het is jouw afscheidscadeau aan de gemeente en dat mooie beeld zal bij de school worden geplaatst. Daarnaast bieden we graag een ets van het gemeentehuis aan, zodat je ook nog iets mee naar huis kunt nemen.

Maar er is nog iets. In die vergadering van 13 november, tijdens jouw vakantie hebben we besloten dat we jou heel graag de zilveren erepenning van Rozendaal aanbieden, als dank voor jouw inzet voor Rozendaal en in het bijzonder jouw inzet voor het behoud van de zelfstandigheid van onze gemeente. We zijn van mening dat Rozendaal de zelfstandigheid grotendeels aan jou heeft te danken.

Jan Hendrik, namens alle Rozendalers dank ik je voor je betrokkenheid en inzet voor onze gemeente. Namens alle collegeleden dank ik je voor een prettige samenwerking en persoonlijk wil ik je bedanken voor jouw betrokkenheid, zowel zakelijk als privé. Ik heb veel van je mogen leren in de afgelopen maanden. Maar ook op persoonlijk vlak ben ik je erg gaan waarderen. Jammer dat we zo kort collega's zijn geweest maar ik kom graag nog vaak een kopje koffie of een glaasje wijn bij je drinken. Het ga je goed, geniet van je welverdiende pensioen.

Mw Albricht overhandigt de zilveren erepenning van de gemeente Rozendaal aan de burgemeester.

6. Toespraak door de heer J.H. Klein Molekamp

Dhr **Klein Molekamp**: Leden van de raad, leden van het college, onze commissaris, commissaris uit Utrecht, commissaris uit Friesland, ongelooflijk veel collega burgemeesters en alle andere genodigden, ik vind het ontzettend fijn dat u dit afscheid met mij meeviert.

Deze maand ben ik jarig geweest en dat is voor de wetgever reden om mijn burgemeesterschap per 1 februari 2019 te beëindigen. Mijns inziens een verouderd criterium, zeker in een tijd waarin langer doorwerken centraal staat in de politieke discussie. Anderzijds is het wel goed dat Rozendaal na tien jaar een nieuwe burgemeester krijgt, die met een frisse blik kijkt naar de zaken die in Rozendaal spelen. Bovendien is op 7 januari, toen ik de school mocht openen, een belangrijke periode afgesloten.

Voor mij tijd om mij te bezinnen om nieuwe uitdagingen te zoeken of om daadwerkelijk met pensioen te gaan, en zoals het een goed pensionado betaamt: meer gaan reizen, golfen en lezen. Hoewel ik deze activiteiten al enige tijd doe. Dat is geen straf. Dat ik deze keuze durf te maken, betekent dat ik in goede gezondheid verkeer en nog uitdagingen durf aan te gaan. Ik besef dat dit een voorrecht is die niet elke 70-jarige is gegeven. En daar mag, moet ik dankbaar voor zijn.

Ik wil de verschillende sprekers dank zeggen voor hun vriendelijke woorden. Ik zou willen beginnen met de voorzitter van de raad, want ik weet niet of ik die woorden zo heel vriendelijk vond. Hij heeft uitvoerig geciteerd over de enige vergadering waarvan ik vind dat ik fouten gemaakt heb. De rol van de voorzitter van de raad en de voorzitter van het college werden enigszins door elkaar gehaald. Het was inderdaad geen gelukkige vergadering, maar met de uitkomst was ik wel gelukkig.

Ik wil mijn collega uit Wageningen, de heer Van Rumund, bedanken voor zijn vriendelijk woorden. Toen ik geïnstalleerd werd, was hij al voorzitter, een functie die hij nog steeds op voortreffelijke wijze vervult. Hij heeft toen al gewezen op de relatie tussen Wageningen en Rozendaal via de heer Torck. Ook nu weer heeft hij benadrukt dat in die tijd Rozendaal zoveel belangrijker was dan Wageningen. U begrijpt dat ik nog af en toe terug verlang naar het verleden.

Ik vond het ongelooflijk plezierig om naar de burgemeesterskring te komen. Het prettige was, als ik een keer geïrriteerd was over wat er in Rozendaal was gebeurd, ik altijd opgewekt weer terug kwam. Want de Rozendaalse problemen vielen in het niet bij wat er in andere gemeenten gebeurde, zowel inhoudelijk als politiek. Elke keer weer realiseer je je hoe bevoorrecht een burgemeester van Rozendaal is. Wij kennen de grootstedelijke problemen van onveiligheid en armoede niet. Natuurlijk zijn er weleens kleine irritaties in de Rozendaalse politiek, maar niet vergelijkbaar met de veel gepolitiseerde grotere gemeenten.

Het is niet voor niets dat Rozendaal in de Elsevier viermaal is uitgeroepen tot mooiste woonlocatie van Nederland. Dat komt doordat we op velerlei gebied hoog scoren en weinig problemen hebben. Dit is niet alleen onze verdienste, maar hebben we ook te danken aan onze buurgemeenten Rheden en Arnhem.

Het ziekenhuis ligt vlakbij Rozendaal (in Velp), met een dependance in Rheden, het gezondheidscentrum in Velp, het Openluchtmuseum in Arnhem, Burgers Zoo ook in Arnhem enz...

Zonder onze buurgemeenten was Rozendaal nooit de gemeente geworden die het nu is. Daarvoor hartelijk dank voor uw warme woorden, meneer Van Eert, maar ik kijk ook naar uw voorganger. Bijna negen jaar hebben we ongelooflijk plezierig samengewerkt. U was natuurlijk veel groter, maar u heeft

me nooit dat gevoel gegeven. Op veiligheidsgebied en andere gebieden hebben we ook veel aan elkaar gehad. Dat geldt ook voor de gemeente Arnhem, waar we minder intensief mee hebben samengewerkt, maar als er iets was stonden ze voor ons klaar.

Maar zelf zijn wij natuurlijk een fantastische gemeente die voor meer dan 80% uit natuurlijk gebied bestaat. Vanuit ons huis, luxe of bescheiden, lopen we zo in de bossen en/of op de heide. We zijn een groene gemeente, ook in het dorp zelve, en dat moeten we blijven koesteren. En natuurlijk hebben we ook ons kasteel, al meer dan 700 jaar basis van onze gemeenschap, we hebben hier in 2014 aandacht aan besteed en ik ben blij dat de relatie met het kasteel beter is dan ooit. En ik mag wel zeggen dat de verhouding met de huidige kasteelheer, de Stichting Gelders Landschap en Kasteel, beter is dan ooit. Dat is niet helemaal waar, want van 1850 tot 1932 was de kasteelheer ook burgemeester. Om hem niet te veel te vermoeden werd de secretarie in het kasteel geplaatst. Mijn boerderij leent zich daar minder voor.

Toen ik in 2009 startte als burgemeester waren er twee belangrijke projecten van start gegaan: er moest een nieuwe woonwijk op de oude sportvelden bij De Del komen, en de huidige basisschool moest worden vervangen. De inkomsten uit het bouwproject moesten als basis dienen voor de financiering van de nieuw te bouwen school. Ogenschijnlijk een eenvoudige opgave, maar in de praktijk veel weerbarstiger dan gedacht.

Dan merk je dat bestuurlijke processen lang duren, en in Rozendaal misschien nog een tikje langer dan elders. En daar zijn wel verklaringen voor te vinden. Door de kleinschaligheid van deze gemeente heeft een ieder wel een mening over deze projecten. Daarbij is het altijd makkelijker om bezwaren te noemen dan de noodzaak te benadrukken. En de raad is daar gevoelig voor, zeker omdat alle raadsleden en hun bureaus precies weten waar het over gaat. Dat is de kracht en de kwetsbaarheid van de Rozendaalse democratie. Zo had de bebouwing van de tennisbaan een hoge emotiefactor. Zonder deze bebouwing had de Del nooit als enige financieringsbron van de school kunnen dienen. Inmiddels hoor ik alleen maar positieve geluiden over onze nieuwe wijk.

Ik beschouw de uitreiking van de eerste sleutel in de nieuwe wijk dan ook als een van de symbolische hoogtepunten in mijn burgemeesterschap. Niet alleen omdat het inwoneraantal de afgelopen twee jaar in onze gemeente met 10% gestegen is, maar vooral omdat ook het schoolproject dan heel anders was verlopen.

Voor mijn collega in Arnhem kan zo'n sleuteluitreiking een bijna maandelijks terugkerende handeling zijn, maar zijn betrokkenheid bij zo'n project is echter heel anders. Het plaatst de problemen van Rozendaal wel in perspectief.

Een tweede oorzaak van langdurige procedures is de wetgeving. Het aantal onderzoeken wat je bij zelfs het meest kleinschalige project moet doen, is groot. En als je er één vergeet, dan fluit de Raad van State je terug. Zo hadden wij geen onderzoek gedaan naar de gevolgen van de 500 extra autobewegingen bij De Del op het omringende natuurgebied. Als u weet dat dit gebied grenst aan de A50 met 100.000 autobewegingen per dag, kan elke statisticus je vertellen dat de invloed 0 is. Het leidde echter wel tot een vertraging van twee jaar en tot enkele honderdduizenden euro's extra aan kosten.

Een ander punt dat besturen in Rozendaal ingewikkeld maakt, is dat je weet dat tegenstanders van een project in Rozendaal, elk gaatje die de wetgeving biedt zullen benutten. Het voordeel is dat, wanneer je dit weet, je bij elk project de maximale bestuurlijke zorgvuldigheid in acht neemt. En het is juist mijn taak als burgemeester om hier op te letten.

En dan kom ik bij het tweede belangrijke project: de nieuw te bouwen Dorpsschool. Ik heb deze afgelopen 7 januari officieel mogen openen en ik kan u zeggen: ik ben trots op het resultaat; een school die hoort bij het Rozendaal, een goede basis vormt voor onze toekomstige generatie. Voor aanvang van mijn burgemeesterschap had de raad reeds besloten dat de huidige school niet voldeed, en de huidige locatie niet geschikt was voor een nieuw te bouwen school. Een besluit dat later nog meermaalen door de raad is bekrachtigd. Maar toen de raad besloot van de locatie De Del af te zien onder druk van een actiegroep van moeders, moest naar een andere locatie worden gezocht. En dat betekende het bebouwen van een van de weilanden in Rozendaal, is dat bijna heiligschennis en in strijd met de verkiezingsprogramma's van 2010. En dat hebben we geweten!!!

De schoolbouw heeft meermalen zelfs de landelijke pers gehaald. Als burgemeester heb ik geen voorkeur uitgesproken over de locatie van de nieuw te bouwen school. Nadat de raad hierover een besluit genomen had, heb ik dit besluit altijd loyaal uitgevoerd. En volgens mij is dat ook de rol van een burgemeester: laat de keuzes van de locaties aan de politiek maar voer die besluiten loyaal uit.

De burgemeester moet wel de zorgvuldigheid van het proces bewaken en de raad wijzen op inconsistenties in de besluitvorming.

Een derde belangrijk item: de financiën. Wie rijk is, wil rijk blijven en zo mogelijk een tikje rijker worden. En dat is gelukt. Politiek is dat de verdienste van de wethouders van financiën, maar ik wil hier zeker ook de interne organisatie noemen. Ze zijn zich er beter dan wie ook van bewust dat elk dubbeltje eerst verdiend moet worden, alvorens het uit te geven. Een geheel andere cultuur dan ik in Rotterdam en Den Haag gewend was, waar zuinigheid beslist geen basiseigenschap is.

En nu ik de eigen organisatie heb genoemd, wil ik deze ook dankzeggen voor haar inzet en betrokkenheid de afgelopen tien jaar. Het is een kleine, maar hondstrouwe organisatie die loyaal en betrokken is. Het is echter ook een organisatie die lang in dezelfde samenstelling heeft gewerkt. En terwijl de wereld in sneltreinvaart verandert, blijven zij hechten aan tradities en werkwijzen die hun nut bewezen hebben. En hiertussen kan een spanningsveld ontstaan. Dit is de reden geweest om de afgelopen twee jaar te kijken naar wat de meest geëigende organisatiestructuur is om de uitdagingen van de toekomst aan te gaan. Het lijkt daarbij nodig om meer samenwerking te zoeken met de ons omringende gemeenten omdat vooral de ICT investeringen vereist die het niveau van een kleine gemeente te boven gaan.

Maar ook een grotere gemeente als Arnhem, Rheden en Renkum zoeken deze samenwerking. Het afgelopen jaar zijn de nodige stappen gezet en zijn besluiten genomen. Het is nu aan de nieuwe burgemeester en het college om hier verdere invulling aan te geven.

En daarmee ben ik toe aan het college. Ik heb twee colleges gehad met de BGR en Rosendaal '74 wethouders, en twee tussen Rosendaal '74 en het PAK. Ik moet u zeggen dat het met allen plezierig samenwerken was. Ik ben altijd met veel plezier naar de collegevergaderingen gegaan en heb altijd een gevoel van collegialiteit en vertrouwen gevoeld. We hadden een openheid waar veel van mijn collegae jaloers op zouden zijn. Mevrouw Albricht heeft dat op haar manier geschetst door te zeggen dat ik altijd begin met te vragen hoe het is. Dat klopt, ik deed dat niet voor niets, want anders was de collegevergadering binnen vijf minuten afgelopen. Bij het eerste college begonnen we altijd met de medische rubriek. Dat koste altijd veel tijd.

En dan ben ik nu bij mijn belangrijkste taak als burgemeester gekomen. In Rozendaal moet de burgemeester vooral burgervader zijn. Het contact met de inwoners, heb ik vooral via "In de Roos" gevoerd. Als ik dan weer geschreven had hoe mooi Rozendaal was, werd ik aangesproken met de tekst: "U heeft het hier wel naar uw zin burgemeester". Ik antwoordde dan: "maar voelt u zich hier ook niet heel bevoorrecht?". Dan constateerden we samen hoe mooi Rozendaal is en hoe bevoorrecht we zijn hier te mogen wonen. Daarom kan ik u verzekeren dat ik er zo lang mogelijk zal blijven wonen, een tweede reden is dat de hoge verbouwingskosten nog niet afbetaald zijn. Belangrijke ontmoetingsplaatsen waren natuurlijk ook de kranten-container bij de kerk in Rozendaal en de plaatselijke Albert Heijn (al ligt deze dan wel net over de grens in Velp).

Rozendaal is nog een van de weinige plaatsen waar de burgemeester 50-jarige huwelijken bezoekt. Dat kan in een kleine gemeente. En dan zie je hoe ouderen, veelal in goede gezondheid, genieten van hun Rozendaal. Ik zou nog veel over het burgemeesterschap van Rozendaal kunnen praten, maar dat doe ik niet.

Met mijn komend vertrek laaide de discussie over de zelfstandigheid van Rozendaal in het voorjaar weer op. De heer Willemse ging daar gedetailleerd in op de gang van zaken, maar alle eer gaat naar de raad. De burgemeester voert daarbij een volstrekt afgeleide rol. Moest ik vervangen worden door een waarnemer of een burgemeester. Rozendaal liet duidelijk blijken dat zij een eigen benoemde burgemeester wil. En gelukkig heeft de provincie deze wens gehonoreerd. Ik ben dan ook blij dat ik word opgevolgd door Ester Weststeijn en de zelfstandigheidsdiscussie weer voor jaren achter de rug is.

Natuurlijk is het merkwaardig dat zo'n kleine gemeente in deze tijd kan blijven bestaan, maar dat vond men 190 jaar geleden ook al. Maar koester het als een cultureel bestuurlijk monument. Nergens is de plaatselijke democratie zo goed tot ontwikkeling gebracht en de afstand tussen de kiezer versus gekozenen zo klein als in Rozendaal. Tegen de Provincie zou ik willen zeggen, wees trots, en draag die trots ook uit in Den Haag.

En met de Provincie ben ik gekomen bij de commissaris van de Koning, die hier aanwezig is. Ik zou hem willen dankzeggen. Hij is degene geweest die mij verleid heeft te solliciteren naar Rozendaal. Hij zei: "Rozendaal en jij passen bij elkaar". En daar had hij gelijk in. Ik betwijfelde of het burgemeesterschap wel iets voor mij zou zijn. Ik kan u zeggen, ik vond het veel leuker dan ik had verwacht.

Ik heb hier fantastische jaren gehad. Ik heb veel warmte gevoeld, ook nu weer uit de woorden van de sprekers, en ik zal hier zeker blijven wonen zo lang als mogelijk is. Ik zal me echter de komende jaren niet overal laten zien, zeker niet uit desinteresse, maar ik wil mijn opvolger niet voor de voeten lopen. Ik wens Ester Weststeijn heel veel succes en ik hoop dat ze net zo geniet van het burgemeesterschap als ik gedaan heb.

Het gaat u allen goed, dank voor uw komst!

7. Overdracht ambtsketen door de burgemeester en de loco-burgemeester

Mw **Hupkes** dankt de burgemeester voor zijn prachtige woorden.

Zij merkt op dat het de laatste keer is dat de heer Klein Molekamp het gevecht met de keten aan kan gaan. Daarna kan de strijdbijl worden begraven.

Dhr **Klein Molekamp** overhandigt de keten aan de loco-burgemeester en zegt dat zij de keten heeft gedragen bij het galafeest en dat de aanwezigen vonden dat de keten haar bijzonder goed stond. Dat heeft niemand ooit tegen hem gezegd.

Mw **Hupkes** dankt de aanwezigen voor hun aandacht en dankt de sprekers voor hun vriendelijke woorden.

8. Sluiting

De vergadering sluit 16.25 uur.

Aldus vastgesteld in de openbare
vergadering van de raad van de
gemeente Rozendaal d.d. 26 maart 2019
De griffier,

